

Protestantse gemeente Het Trefpunt te Bennebroek

Orde van dienst voor de viering op
zondag 12 maart

Ontmoeting bij de bron

Voorganger: Jody van der Velde

Organist: Marcel den Dulk

Lectoren: Jannie van der Meer en Arnold de Laet

Welkom

Aansteken van de kaars

Zingen: Lied 277

Die ons voor het licht gemaakt hebt
dat wij leven:
spreek licht, wees hier aanwezig in uw naam
Ik zal er zijn.

Inleiding

Stilte

INKEER

(we gaan staan)

Zingen: Lied 275

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
en hoe onzegbaar ons nabij.
Gij zijt gestadig met ons bezig,
onder uw vleugels rusten wij.

Gij zijt niet ver van wie U aanbidden,
niet hoog en breed van ons vandaan.
Gij zijt zo mens'lijk in ons midden
dat Gij dit lied wel zult verstaan.

Gij zijt onzichtbaar voor onze ogen
en niemand heeft U ooit gezien.
Maar wij vermoeden en geloven
dat Gij ons draagt, dat Gij ons dient.

Gij zijt in alles diep verscholen,
in al wat leeft en zich ontvouwt.
Maar in de mensen wilt Gij wonen
met hart en ziel aan ons getrouwd.

Heer onze Heer, hoe zijt Gij aanwezig
waar ook ter wereld mensen zijn.
Blijf zo genadig met ons bezig,
tot wij in U volkomen zijn.>

Groet

V: De Heer zij met u,

G: ook met u zij de Heer

Bemoediging

V: Onze hulp is in de naam van de Heer

G: die hemel en aarde gemaakt heeft

V: die trouw houdt tot in eeuwigheid

G: en niet laat varen het werk van zijn handen. Amen

Drempelgebed (*gezongen*): lied 8 uit de bundel Tussentijds

Als een hert dat verlangt naar water,
zo verlangt mijn ziel naar U.

U alleen kunt mijn hart vervullen,
mijn aanbidding is voor U.

U alleen bent mijn kracht, mijn schild,
aan U alleen geef ik mij geheel.

U alleen kunt mijn hart vervullen,
mijn aanbidding is voor U.

U bent meer dan goud en zilver,

U de bron van mijn bestaan.

U alleen schenkt echte blijdschap,
ja met U wil 'k verder gaan.

U alleen bent mijn kracht, mijn schild,
aan U alleen geef ik mij geheel.
U alleen kunt mijn hart vervullen,
mijn aanbidding is voor U.

(we gaan zitten)

Kyriëgebed

Zingen: Lied 25a

Mijn ogen zijn gevestigd
op God, of Hij mij redt.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op Hem gezet.
Kan ik de nacht verduren,
waarin Gij verre zijt?
Gij zult mijn voeten sturen
in 't duister van de tijd.

Maar wees mij dan genadig
en richt mijn leven op,
dat ik opnieuw gestadig
kan gaan in 's levens loop.
Mijn hart, hoezeer onrustig,
heb ik op U gezet,
Mijn ogen zijn gevestigd
op U, tot Gij mij redt.

HET WOORD

Gebed om de Geest

Lezen: Johannes 4: 5-30

Verteller (Jody van der Velde); Vrouw (Jannie van der Meer); Jezus (Arnold de Laet).

‘Zo kwam Hij bij de Samaritaanse stad Sichar, dicht bij het stuk grond dat Jakob aan zijn zoon Jozef gegeven had, waar de Jakobsbron is. Jezus was vermoeid van de reis en ging bij de bron zitten; het was rond het middaguur. Toen kwam er een Samaritaanse vrouw water putten.

Jezus zei tegen haar: ‘Geef Mij wat te drinken.’

Zijn leerlingen waren namelijk naar de stad gegaan om eten te kopen.

De vrouw antwoordde: ‘Hoe kunt U, als Jood, mij om drinken vragen? Ik ben immers een Samaritaanse!’ (Joden gaan namelijk niet met Samaritanen om.)

Jezus zei tegen haar: ‘Als u wist wat God wil geven, en wie het is die u om water vraagt, zou u Hém erom vragen en dan zou Hij u levend water geven.’

Maar heer,’ zei de vrouw, ‘U hebt geen emmer, en de put is diep – waar wilt U dan levend water vandaan halen? U kunt toch niet meer dan Jakob, onze voorvader? Hij heeft ons die put gegeven en er zelf nog uit gedronken, en ook zijn zonen en zijn vee.’

Jezus antwoordde: ‘Iedereen die dit water drinkt zal weer dorst krijgen, maar wie het water drinkt dat Ik hem geef, zal nooit meer dorst krijgen. Het water dat Ik geef, zal in hem een bron worden waaruit water opwelt dat eeuwig leven geeft.’

‘Geef mij dat water, heer,’ zei de vrouw, ‘dan zal ik geen dorst meer hebben en hoef ik ook niet meer hierheen te komen om water te putten.’

Toen zei Jezus tegen haar: ‘Ga uw man eens roepen en kom dan weer terug.’

‘Ik heb geen man,’ zei de vrouw.

‘U hebt gelijk als u zegt dat u geen man hebt,’ zei Jezus, ‘u hebt vijf mannen gehad, en degene die u nu hebt is uw man niet. Wat u zegt is waar.’

Daarop zei de vrouw: ‘Ik begrijp dat U een profeet bent, heer. Onze voorouders vereerden God op deze berg, en bij u zegt men dat in Jeruzalem de plek is waar God vereerd moet worden.’

‘Geloof Me,’ zei Jezus, ‘er komt een tijd dat jullie noch op deze berg, noch in Jeruzalem de Vader zullen aanbidden.

Jullie vereren wat je niet kent, wij vereren wat we kennen; de redding komt immers van de Joden. Maar er komt een tijd, en die tijd is nu gekomen, dat

wie de Vader echt aanbidt, Hem aanbidt vervuld van Geest en waarheid. De Vader zoekt mensen die Hem zo aanbidden, want God is Geest, dus wie Hem aanbidt, moet dat doen vervuld van Geest en waarheid.'

De vrouw zei: 'Ik weet wel dat de messias zal komen,' 'wanneer hij komt zal hij ons alles vertellen.'

Jezus zei tegen haar: 'Ik ben het, degene die met u spreekt.'

Op dat moment kwamen zijn leerlingen terug, en ze verbaasden zich erover dat Hij met een vrouw in gesprek was. Toch vroeg niemand: 'Waar bent U op uit?' of: 'Waarom spreekt U met haar?'

De vrouw liet haar kruik staan, ging terug naar de stad en zei tegen de mensen daar:

'Kom mee, er is iemand die alles van mij weet. Zou dat niet de messias zijn?' Toen gingen de mensen de stad uit, naar Hem toe.'

Zingen: Psalm 139: 1, 2, 14

Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.

Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:
wie weet mijn wegen zoals Gij?
Gij kent mijn leven woord voor woord,
Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.
Ja overal, op al mijn wegen
en altijd weer komt Gij mij tegen.

Doorgrond, o God, mijn hart; het ligt
toch open voor uw aangezicht.
Toets mij of niet een weg in mij
mij schaadt en leidt aan U voorbij.
O God, houd mij geheel omgeven,
en leid mij op de weg ten leven.

Verkondiging

Luisteren/zingen: Lied 789

(eerst Trijntje Oosterhuis, daarna gemeente)

Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie mij ontmaskert zal mij vinden.
Ik heb gezichten, meer dan twee,
ogen die tasten in den blinde,
harten aan angst voor angst ten prooi.
Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Delf mijn gezicht op, maak mij mooi.
Wie wordt ontmaskerd wordt gevonden
en zal zichzelf opnieuw verstaan
en leven bloot en onomwonden,
aan niets en niemand meer ten prooi.
Delf mijn gezicht op, delf mijn gezicht op,
maak mij mooi, maak mij mooi.

Mededelingen

GEBEDEN

Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader ...

We luisteren en kijken naar het Onze Vader in het Aramees, de taal die Jezus sprak.

ZENDING EN ZEGEN

(we gaan staan)

Slotlied: 653: 1,3,7

U kennen, uit en tot U leven,
Verborgene die bij ons zijt,
zolang ons 't aanzijn is gegeven,
de aarde en de aardse tijd, –
o Christus, die voor ons begin
en einde zijt, der wereld zin!

Gij zijt het water ons ten leven;
de bronnen van de eeuwigheid
zijn ons ter lafenis gegeven,
zijn doorgebroken in de tijd.
O Gij, die als een bron ontspringt
in elk die tot U komt en drinkt.

O Christus, ons van God gegeven,
Gij tot in alle eeuwigheid
de weg, de waarheid en het leven,
Gij zijt de zin van alle tijd.
Vervul van dit geheimenis
uw kerk die in de wereld is.

Heenzending en zegen

G: Amen (3x gezongen)

Inzameling van de gaven

De 1^e collecte is bestemd voor Ghana (Kerk in Actie)
en de 2^e voor Artsen Zonder Grenzen.

Bij de 1e collecte:

Noord Ghana is een droog gebied. Het is moeilijk daar rond te komen met landbouw, terwijl dat wel de belangrijkste bron van inkomsten is. Veel mensen leven dan ook in armoede. Vrouwen proberen op allerlei manieren een bijdrage te leveren aan het inkomen. Een van die manieren is het verzamelen en verwerken van kariténoten. De Presbyteriaanse Kerk in Ghana helpt vrouwen om dit zo goed mogelijk te doen en de beste prijs voor hun noten en boter te krijgen.

Bij de 2e collecte:

Artsen zonder grenzen - meest actueel:

Op enkele honderden meters van Steccato di Cutro in Zuid-Italië zonk op 26 februari een boot vol mensen. Minstens 62 mensen, waaronder 12 kinderen, hebben dit ongeluk niet overleefd. De houten vissersboot vertrok enkele dagen eerder uit Turkije met aan boord ongeveer 180 mensen, voornamelijk uit Afghanistan, Iran en Pakistan. Teams van Artsen zonder Grenzen bieden psychologische zorg aan de overlevenden.

Na afloop van de viering is er gelegenheid elkaar te ontmoeten bij een kopje koffie of thee.

Voor het live volgen of na afloop bekijken/beluisteren van de dienst kunt u terecht op onze website: www.pkntrefpunt.nl, respectievelijk onder de rubrieken 'Actueel' en 'Kerkdiensten in beeld en geluid'.